

בחינה וגיוס

אל גרבה עתה לחביא לידי ביטוי את הרגש —
 טבעיות ומוצדקות הן רק צעקות קהאות ראשונות —
 כי אם אותה הכרת חובה הבאה מתוך הרגש. הכרת
 חובה — אותה נתבע תביעה אנושית־משפטית ממדי
 שלת הארץ, אותה נתבע תביעת לוחמים מושבעים גם
 מעצמנו בארץ ובגולה. ובזאת נבהן אנו, העומדים על
 המשמר בשעה מכריעה זו. אם באמת מכירים אנו
 בחובתנו — כי עתה צריכה להנתן האפשרות לבטא ולמד
 מש הכרת חובה זו לכל אחד מאתנו בלי יוצא מן הכלל.
 על המנהיגים והעומדים בראש השונים לזכור: חובתם
 הראשונה לא להבליט פעולתם ומסירותם הם, כי
 אם לאפשר את הבלטת הפעולה והמסירות מצד כולנו
 במקום המתאים ובשעה המתאימה. הגולה העברית
 קדוה ומתגייסת למלא את חובתה לארץ ישראל בנפש
 ובממון — עלינו, איפוא, להכריז גיוס גם בפרטנו על
 כל מוכשר לעבודה ורוצה ומתפלל לעבודה, אם גופנית
 ואם רוחנית־תרבותית, ולהעמידו על המשמר המתאים
 לו בבנין העם והארץ. הגולה מתגייסת — אל עוד יאמר,
 איפוא, אף אחד מאתנו, כמו שאמרנו זאת לכשתנו
 ולאסוננו על עתה: עוברים ימים ושנים, ואנו מתדפסים
 על דלתות נעולות ומסתובבים במערכת כבנכר, באין
 רואי ליאושנו, באין שם לב להכשרתנו וצמאוננו לפי
 עולה, האובדים בתוהו. הגולה מתגייסת — הטא וחרפה
 יחולו, איפוא, על ראשינו, אם לא יונהגו תוסרות
 גיוס גם בארץ. כל הנמצאים אתנו וכל העולים אלינו
 חלוצים ומגויסים המה, זכות אחת וחובה אחת
 לכלם — לממש את תביעת הנאולה האדירה שבלב,
 שהיא זרק היא הביאה את כולנו הנה, בעבודת
 בכין אחראית־חמודה. תרפה וחטא לבלי
 השתתף בעבודת הבנין, ואולם הרפה וחטא עוד יותר
 גדולים לראות, מתוך שובע ומתוך כבוד „מנהיגים
 וטובי האומה“, כוחות וכשרונות נמקים בבטלה מיאשת
 ולבלתי המציא להם עבודה, לבלתי תת להם, למגויסים,
 את חלקם המגיע להם.

גיוס כל הכוחות הבונים שבנו —

יותן נא לכולנו למלא צו מקודש בעינינו. זה.

מ. ב. לזבניק